

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-48182 גראבה(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה - גב' מימי גילוף, חינוך

חברת ועדה - גב' בת שבע זידמן, עו"ס

נציג שב"ס - מר טל מאור

מזכירת ועדה - גב' אוראל עזר

המבקש

מוחמד גראבה (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לואי עזאם

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 53 חודשים בגין עבירת קשירת קשר לגרימת מוות. בהתאם
- 2 לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע ולגור הדין, בספטמבר 2016 קשר האסיר קשר
- 3 עם אחר לבצע פיגוע ירי מתוכנן. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביצע האסיר תצפיות, צילם
- 4 תמונות באזורים מסוימים ודיווח לשותפו. בהמשך הציע האסיר לבצע את הפיגוע כמפגע מתאבד
- 5 והשניים המשיכו לדון בדרכי ביצוע הפיגוע ובמיקומו. במסגרת הקשר ולשם קידומו, תצפת
- 6 האסיר וצילם מקומות, גם בישראל, תוך שימוש בהיתר כניסה שהיה לו לליווי רפואי. מעצרו של
- 7 השותף הוביל לדחיית התכנית, אולם כארבעה חודשים לאחר מכן, כשהשותף שוחרר, האסיר שב
- 8 ונפגש עמו והשניים המשיכו בתכנון ביצוע הפיגוע. במסגרת התכנית ניסחו השניים צוואה עבור
- 9 האסיר, שאף צולם מקריא אותה בסרטון. הסרטון הועבר לפעיל חמאס מרצועת עזה עמו היה
- 10 השותף בקשר. לאחר מעצרו של השותף, יצר האסיר קשר עם פעיל מגדודי עזאלדין אל קסאם
- 11 בעזה, באמצעות הפייסבוק, שהציע לאסיר לבצע את הפיגוע במהלך הרמדאן. האסיר סירב כדי
- 12 לא לפגוע בציבור הפלסטיני בתקופה זו. לאחר שסוכם בינו לבין הפעיל על איסוף חומר נפץ
- 13 שמיועד לפיגוע, נעצר האסיר טרם צאתו להביא את חומר הנפץ. מדובר בעבירות חמורות
- 14 והמסוכנות הנשקפת מהן ברורה.
2. ניתן לקבל את טענת בא כוח האסיר לפיה התנהגות האסיר בכלא תקינה, שכן אין לחובתו עבירות
- 3 משמעת. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שלחובת האסיר חמ"ן ממרץ 2019 שעניינו רט"ן

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-48182 גראבה(אסיר) נ' מדינת ישראל

וממצאים אסורים בתא בו שהה. בנוסף לא ניתן להתעלם מכך שלחובת האסיר 5 אירועי משמעת, אשר כוללים הסתגרות בתאים ותפיסת ממצאים אסורים ב-22.1.19, 16.7.19, 2.1.20, 10.2.20 ו-19.2.20, אלו יחד עם העובדה שחלק מהחמ"ן מוצלב, מלמדים שהתנהגותו של האסיר לא תקינה לחלוטין. אולם גם אם היינו קובעות כי מדובר במי שהתנהגותו תקינה, אזי על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ היא כללית ולא מתייחסת באופן קונקרטי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על בדיקות אמפיריות, על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כן יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].

4. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. בא כוח האסיר, אשר טען לזכות האסיר כל שניתן היה לטעון, ביקש שניקח בחשבון שיקולינו העובדה שהאסיר נעדר עבר פלילי ומשכך לא מדובר ברצידיביזם, העובדה שמעבר לקשירת הקשר לא הורשע בעבירות נוספות והעובדה שלא ביצע כל עבירת משמעת בכלא. מקובלת עלינו טענת בא כוח האסיר כי יש לקחת בחשבון את גילו של האסיר, והעובדה שעד גיל 27 לא נרשמו לחובתו עבירות - עובדה שיש בה כדי ללמד כי לא מדובר ברצידיביזם. עם זאת, האופן בו ביצע האסיר את העבירות, כמו גם העובדה שלא היה במעצר שותפו כדי להרתיעו מלחזור ולתכנן פיגוע מלמדים על המסוכנות הנשקפת מהאסיר. לא רק שמעצרו הראשון של שותפו לא הרתיע אותו, אלא שלאחר מעצרו השני של שותפו, יצר קשר עם פעיל נוסף על מנת שזה יספק לו את חומר הנפץ לצורך ביצוע הפיגוע. לא מדובר בקשירת קשר שהתמצתה בדיבורים בעלמא, אלא במי שביצע פעולות מסוימות במסגרת הקשר, ואף הציע את עצמו כמפגע מתאבד ובתוך כך צולם מקריא צוואה שניסח יחד עם שותפו. מסוכנות זו מלמדת על כך שעל האסיר לשכנע את הועדה שזנח את הקו האידיאולוגי שהנחה אותו, כאשר מדובר בשכנוע פוזיטיבי.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-48182 גראבה(אסיר) נ' מדינת ישראל

5. מפי האסיר שמענו שלמד מהטעות שעשה ומבקש להתחיל דרך חיים חדשה. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו הבעת חרטה - אין בהם הבנה של חומרת העבירה, ואין בדבריו התחייבות שלא לחזור על מעשיו ואף להסלימם.

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה ואמיתית.

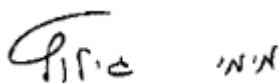
אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

לא שמענו מפי האסיר ובא כוחו דברים המלמדים על חשש ממשי לפגיעה בחייו ומשכך - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

הדיון באמצעות שיחת ועידה טלפונית הסתיים.
שב"ס מתבקשים לאפשר לאסיר לשוחח עם עורך הדין בתום הדיון.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תש"פ, 01/06/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר טל מאור,
נציג שב"ס